चोपकादयः । आयुष्मन्तो मन्दजरा वपुर्वर्णवसान्विताः ॥ स्थिरोपचितमांसाच भवन्ति स्त्रीषु संयताः । तिभिस्तिभ-रहोिभिहि समीयात् प्रमदां नरः ॥ सर्वेष्ट्रत्तु धर्म्मेषु पत्ता-त्पचादु वैजेत् बुधः। रजखनामकामाञ्च मनिनामप्रियां तथा॥ वर्षेद्धां वयोदद्धां तथा व्याधिप्रपीद्धितास्। हीनाङ्गी गर्भिणीं देखां योनिदोषसमन्त्रताम् ॥ सगोत्रां गुरुपत्नोञ्च तथा प्रवृज्ञितामिष । सन्ध्यापवेखगन्याञ्च नोपेयात् प्रमदां नरः ॥ गोसर्गे चाईरात्रे च तथामध्य-न्दिनेषुच। खळ्जासमावहे देशे विद्यतेऽशुद्ध एव च ॥ चुिधतो व्यावितसेव चुव्यचित्तस मानवः। वातविष्मूल-वेगो च पिपासुरतिदुर्वसः ॥ तिय्येग्योनावयोनौ च प्राप्त-शुक्रविधारणम् । दुष्टयोनौ विसर्गन्तु बलवानिप वर्जेथेत् ॥ रेतसञ्चातिमात्रन्तु मूर्ड्वावरणमेव च। स्थितावृत्तानणयने विशेषेर्णेव मर्हितम्॥ क्री खायामपि मेधावी ज्ञितायी परिवज्येत्। रजखलां प्राप्तवतो नरखानियतात्मनः॥ द्रश्चायुक्तेजसां ज्ञानिर्धमीय ततो भवेत् । लिक्किनीं गुर-पत्नीञ्च सगोत्नामय पर्वस्य ॥ द्वाञ्च सन्ध्ययोञ्चापि गच्छतो जीवितच्यः । गर्भिग्यां गर्भपीड़ा स्त्राह्तत्राधितायां वब-च्यः ॥ हीनाङ्गीं मिलनां देखां कामं वन्ध्यामसंष्टते । देगेऽशुद्धे च शुक्रसत्र मनसञ्च ज्ञयो भवेत् ∥ जुधितः चुव्यचित्तय मध्याच्चे त्वितोऽनवः। स्थितस्य हानि शुक्रस्त्र वायोः कोपञ्च विन्द्ति ॥ अतिप्रसङ्गाङ्गर्वति शोषः ग्रुकच्यावरः। व्याधितस्त्र रुजा प्रीका स्टब्रुमू च्छा च जायते । प्रत्यूषस्पर्दराते च वातिपत्ते प्रक्रप्यतः ॥ तिर्थ-ग्योनावयोनौ च दुष्योनौ तथैत च । उपदंशस्तथा वायोः कोपः शुक्रस्य च चयः ॥ उच्चारिते सूत्रिते च रेतस्य विधारणे। उत्ताने च भवेक्कोत्रं शुक्राध्सर्यास्तु सन्भवः॥ सवें परिक्रेत्तस्यादेतल्लोकदये क्तिम्। गुक्रं चौपस्थितं मोहान सन्धार्थं कथञ्चन ॥ वयो रूपगुणोपेतां दुल्यशीलां गुणान्वितास् । अभिकामोऽभिकामान्तु हृष्टो हृष्टामलं क-ताम् ॥ मेनेत प्रमदां युत्रया वाजीकरणष्टं हितः । अच्याः संगर्कराः चीरं ससित, रस एव च॥ स्तानं सव्यजनं खन्ने। व्यवायान्ते ज्ञितानि त दर्ति"। एतेषामन्यथाचरखे यथायथं दुःखान्युत्त्पद्यन्ते ।

श्वनागतास्त्रवा स्त्री स्त्रीष्ठविकाश्वनम् आर्त्तवसृ न आगत-मार्त्तवं यस्याः । स्त्रीधर्मशून्यायां निग्नकायां कन्यायास् । श्वनागन्धिन विश्व न श्रामन्त्रितः आञ्चातः । अनाञ्चाते, "सर्वदोषानागन्त्रितं प्रतिवचनसार्हेति" ए० ५० भा० । श्रनागम ए॰ नास्ति खागमः खलहेतः क्रवादिर्यत। खल-हेतकयादिशून्ये "अनागमं त यो भुङ्को बहून्यव्हशता-न्यपीति"स्टितः खिषकमागमशब्दे वच्चते ।

श्रनागस् ति । नास्त आगोऽपराधः पापं वा यस् । अप-राधमून्ये पापमून्ये च "आन्तेत्राणाय वः मस्तं न प्रकृत्तुं-मनागसीति" मज्ज । "अनागमे मंस्ति वालचापत्त-सिति" नैष । "अनागसः तमदितिः क्रणोत् ऋष्ट ४,३८,३, "अनागसं पापरिकृतिसिति" भा । "तवा-नागसो अदितये स्थाम" ऋ० १,२४,२५, "अनागसः अपराधरिकृताः स्थाभेति" भा ।

श्रनाचार ए० अप्रायस्य उभावे वा न०त०। कदाचारे, **छावाराभावे च । ''सर्वदेशेष्ट्रनाचारः पधि तास्तृत-**चर्वणमिति" स्ट्रतिः । "अनाचारोद्विविधः विह्तिस्वातु-वानाभावः निषिद्धसाचरणञ्च। तत त्राचारणञ्चे वच्छमाणा भावाभावक्याः शास्त्रे कर्त्तव्यतया ये विच्नि-तास्तेषामनतुष्ठानम् अनाचारः। निषिद्वयब्दे वच्य-माणानि वर्ज्जनीयतया भास्ते यानि उक्तानि तेषा-मनुष्ठानमध्यनाचारः । तलावं विशेषः यत्र देशे पर-स्पराप्रसिद्धः योऽनाचारः स, अल्पदोषाधायतः यथोत्तरं माधनीये बौधायनेन "पञ्चधा विप्रतिपत्तिर्दे चिणत उर्वाविक्रयो, अनुपनीतेन भार्खया च सह भोजनस्, मात्रलिपत्रव्यस्दु इित्रपरिणयनम्, पर्व्युषितभोजनम्, तथोत्तरतः सीधुपानसभयतोदङ्गिर्व्यवचार" द्रत्यादिकः मभिधाय "इतर इतरिकान् क्वन् द्वायित देगप्रामाख्या-"इतरोदाचिषात्व इतरिक्षन् उत्तरदेशे मातुलसुतादिसम्बन्धं सर्वन् इष्यति न खदेगे, तथा इतर चदीच्य इतरिकान् दिच्यो देशे सीघुपानादिकं कुवेन् दुष्यति न खहेगे कुतः देगमामाण्यात् देगनिवन्धनत्वा-दाचारप्रमााख्यस्रेति" माधवः । देवतः "यस्मिन् देशे व आदारः न्यायदृष्टः सुकल्पितः । स तक्तिचेत्र कर्त्तेव्यो न तु देशानारे खातः दूति । यखिन् देशे धरे यामे लिविधे नगरेऽपि वा। यो यत्र विह्नितो धर्मासं धर्म न विचालवेदिति'। "देशातुशिष्टं जुलधर्ममप्रां खर्जात-धर्में न हि संत्यजेचेति" स्टत्यनरं टइस्पतिरिप 'पर-म्परासिद्धानानाचारान् देशविश्रेषेष्टाच् सः। "चडुच्राते दाचियासमित्रिचस्य स्ता दिजेः। मत्सादास नराः उत्तरे मदापार्श्वव पूर्वे व्यभिनाररताः स्ट्रियः। सृध्या नृषां रजस्रता इति' एवमन्येयनाचारा